

REFERAT

MEDLEMSMÖTE OCH BABORDS HALSAR *underhåll*

BABORD & STYRBORD

BABORDS HALSAR (*en systerversion av STYRBORDS HALSAR*), underhöll oss efter medlemsmötet, där vår ordförande informerade lite matnyttigt från PRO Riks.

Dessa skönsjungande 14 glasögonprydda ukulelespelande kvinnor var nybörjare – ja några få var från storasystemen STYRBORDS HALSAR.

Fantasin slog till för jag blev fascinerad av att samtliga var glasögonprydda med olika former och som var snygga på var sitt ansikte.

Skulle faktiskt passa som reklam för någon glasögonaffär

Tillbaka till ordningen, jag hamnade vid det sista kaffebordet och fick en herre vid min vänstra sida – hustrun satt på hans vänstra sida så han var omringad kan man säga. Mannen i fråga var plåsterprydd över hela tinningen och jag frågade artigt vad som hänt. "Jag har blivit knivöverfallen" säger han Ha! Den gubben går inte, för så lättlurad är jag inte, så min nästa fråga är, "det är förstås den förskräcklige kirurgen som överfallit dig, eller hur?" "Ja", pep han och vi la upp ett gapskratt alla tre. Ja det blev ju inte tillbaka till ordningen detta heller så...

...vår ordförande Kent informerade om lite projekt som PRO arbetar med, bl a att få förlängt mammografi-undersökningen.

Kallelserna till mammografi-undersökning slutar efter att vi kvinnor fyllt 74. Det är många kvinnor som drabbas av förändringar även efter 74 år (*det är ju inte som så att man är*

riskfri från att drabbas av cancer för att man uppnått en aktningvärd ålder). Detta och tandvårdsreglering vurmar jag extra för.

Naturligtvis arbetar PRO alltid för att vi pensionärer skall få det bättre.

Även idag försökte vår kassör Morgan ta över bordsko-statusen men Birgitta slet till sig mikrofonen och såg till att det blev rätt med köandet till smörgåsbordet.

Idag hade kaffekommittén som vanligt dukat upp med massor av olika sorters bröd och härlig leverpastej med görgod gurka och en massa andra goa påläggssval. Kaffet var som vanligt välsmakande, kaffekommitténs förtjänst. Tackar, tackar!

Idag var vi tre olika som fotograferade liknande foton på våra skönsjungande ukulelespelare så något namn på "fotografen" utelämnas, för när undertecknad samlat in alla foton så gick koncentrationen till vilken bild som hade mest skärpa av oss tre och det vet inte jag idag vem av oss som tog just den bilden – så håll till godo ändå.

Text Eva Hassinge

